

Nr 193

Lag

om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m.;

given Stockholms slott den 22 maj 1963.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

Om verkställighet av böter m. m.

1 §.

I Danmark, Finland, Island eller Norge meddelad dom, varigenom dömts till böter eller förverkande av egendom eller i brottmål utdömts ersättning för rättegångskostnad, må på begäran verkställas här i riket.

Vad nu sagts skall ock gälla beslut, som i någon av nämnda stater till tryggnad av anspråk på böter, förverkande av egendom, skadestånd eller ersättning för rättegångskostnad meddelats angående kvarstad, skingsringsförbud eller beslag å egendom tillhörande för brott misstänkt.

2 §.

Verkställighet sker enligt svensk lag; dock må beslut om förvandling av böter ej meddelas.

3 §.

At myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge må överlämnas att verkställa här i riket meddelad dom eller beslut som avses i 1 §.

4 §.

Vad i denna lag sägs om böter skall ock gälla vite, som förelagts part eller annan till fullgörande av skyldighet i rättegång.

Om verkställighet av frihetsstraff

5 §.

I Danmark, Finland, Island eller Norge meddelad dom, varigenom dömts i Danmark till fængsel eller hæfte, i Finland till tukthus eller fängelse, i Island till fangelsi eller varðhald och i Norge till fengsel eller hefte, må på

¹ Prop. 1962: 203; L.U. 1963: 22; Rskr 253.

begäran verkställas här i riket, om den dömden när verkställighet skall ske är svensk medborgare eller har hemvist i Sverige. Uppehåller han sig här i riket, må även eljest domen verkställas här, om det med hänsyn till omständigheterna finnes lämpligast.

6 §.

Bifalles framställning om verkställighet här i riket, skall i beslutet därom det ådömda straffet omvandlas till straffarbete eller fängelse på lika lång tid. Därvid skall den danska straffarten fængsel, den finska straffarten tukthus, den isländska straffarten fangelsi och den norska straffarten fængsel anses svara mot straffarbete samt den danska straffarten hæfte, den finska straffarten fängelse, den isländska straffarten varðhald och den norska straffarten hefte mot fängelse. Det ådömda straffet skall dock alltid anses svara mot straffarbete, om den strafftid som verkställigheten här i riket skall avse överstiger två år.

7 §.

Det till straffarbete eller fängelse omvandlade straffet är verkställbart såsom hade straffet ådömts här i riket genom dom, som vunnit laga kraft.

Har straffet börjat verkställas i den stat, där domen meddelats, skall strafftiden räknas från verkställighetens början i den staten.

Förvandlingsstraff för böter må ej verkställas, om betalning för böterna erlägges. Om böterna delvis gäldas, skall förvandlingsstraffet i motsvarande mån nedsättas; nedsättningen må dock ej avse del av dag.

8 §.

Här i riket meddelad dom, varigenom dömts till straffarbete eller fängelse, må verkställas i Danmark, Finland, Island eller Norge, om den dömden när verkställighet skall ske är medborgare eller har hemvist i den andra staten. Uppehåller han sig i någon av nämnda stater, må även eljest domen verkställas där, om det med hänsyn till omständigheterna finnes lämpligast.

Skall den dömden överföras från Sverige till den andra staten, anses den tid, under vilken han för sagda ändamål varit omhändertagen av svensk myndighet, såsom strafftid.

9 §.

Om någon, som här i riket dömts till straffarbete eller fängelse, skall för verkställighet av domen överföras till Danmark, Finland, Island eller Norge, skola bestämmelserna i 7 och 18 §§ lagen om utlämning för brott till Danmark, Finland, Island och Norge äga motsvarande tillämpning.

Vad nu sagts skall ej gälla, om den dömden enligt vad därom är stadgat skall förpassas, förvisas eller utvisas ur riket och må befordras till den andra staten.

Om övervakning av villkorligt dömd m. m.

10 §.

Övervakning av den, som i Danmark, Finland, Island eller Norge erhållit villkorlig dom med övervakning, må på begäran anordnas här i riket.

11 §.

I beslut om anordnande av övervakning skall den allmänna underrätten i den ort, där den dömden uppehåller sig eller kan antagas komma att uppehålla sig, utses till övervakningsdomstol. Det åligger övervakningsdomstolen att förordna övervakare för den dömden.

12 §.

Vad för den dömda är bestämt angående prøvotid och övervakningstid i den stat där domen meddelats skall gälla såsom om domen givits här i riket. Föreskrifter angående den dömdes åligganden, som meddelats i anslutning till den villkorliga domen, skola, om ej övervakningsdomstolen förordnar annat, äga tillämpning. I övrigt skall vad i svensk lag är stadgat om villkorlig dom i tillämpliga delar gälla; prøvotiden må dock ej förlängas utöver fem år.

Förklaras här i riket det genom den villkorliga domen medgivna anståndet förverkat, skall straff, som är utsatt i domen, verkställas här. I sådant fall skall rätten omvandla frihetsstraff till svensk straffart med tillämpning av de i 6 § angivna grunderna och bötesstraff till motsvarande belopp i svenskt mynt. Är straff ej utsatt i den villkorliga domen, skall rätten med tillämpning av svensk lag bestämma straff eller annan påföljd för brottet; tillfälle att utföra talan härom skall beredas allmän åklagare.

Beslutas i Danmark, Finland, Island eller Norge ändrade bestämmelser med avseende å den villkorliga domen eller förverkande av anståndet, skall beslutet äga giltighet här i riket.

13 §.

Uppkommer här i riket fråga om åtgärd med avseende å villkorlig dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge och beträffande vilken övervakning anordnats här, men finnes frågan lämpligen böra prövas i den stat, där domen meddelats, må domstol, som handlägger ärendet, hänskjuta frågan till behörig myndighet i nämnda stat.

14 §.

Om någon, som i Danmark, Finland, Island eller Norge erhållit villkorlig dom, här i riket övertygas om annat brott som begåtts under prøvotiden eller före dess början, må rätten, ändå att övervakning i anledning av den villkorliga domen ej anordnats här, med tillämpning av vad i svensk lag är stadgat om villkorlig dom förklara det villkorliga anståndet förverkat. Därvid skola bestämmelserna i 12 § andra stycket äga tillämpning.

15 §.

Övervakning av den, som här i riket erhållit villkorlig dom med övervakning, må överflyttas till Danmark, Finland, Island eller Norge.

Beslutas i den andra staten ändrade bestämmelser med avseende å den villkorliga domen, skall beslutet äga giltighet här i riket.

Ändå att övervakningen överflyttats, må åtgärd i fråga om den villkorliga domen beslutas här i riket, såframt den dömda här övertygas om annat brott eller behörig myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge till svensk domstol hänskjuter ärende om sådan åtgärd. Sålunda hänskjutet ärende upptages av den rätt som vid tiden för överflyttningen var övervakningsdomstol.

16 §.

Har i Danmark, Finland, Island eller Norge beslutats förverkande av anstånd med avseende å villkorlig dom, som meddelats här i riket, skall beslutet äga giltighet här.

Om tillsyn över villkorligt frigiven m. m.

17 §.

Tillsyn över den, som villkorligt frigivits efter avtjänande i Danmark av fängsel, i Finland av tukthus eller fängelse, i Island av fängelse eller i Norge av fängsel, må på begäran anordnas här i riket.

18 §.

I beslut om anordnande av tillsyn skall fängvårdsstyrelsen utse tillsynsman för den frigivne.

19 §.

Vad för den frigivne är bestämt angående provotid och övervakningstid i den stat där frigivningen skett skall gälla såsom om frigivningen ägt rum här i riket. Föreskrifter angående den frigivnes åligganden, som meddelats i anslutning till den villkorliga frigivningen, skola, om ej fängvårdsstyrelsen förordnar annat, äga tillämpning. I övrigt skall tillämpas vad i svensk lag är stadgat om villkorlig frigivning; dock må provotiden ej förlängas.

Förklaras här i riket den villkorligt medgivna friheten förverkad, skall verkställighet här ske av det vid frigivningen återstående straffet, omvandlat till svensk straffart med tillämpning av de i 6 § angivna grunderna.

Beslutas i Danmark, Finland, Island eller Norge ändrade bestämmelser med avseende å den villkorliga frigivningen eller förverkande av den villkorligt medgivna friheten, skall beslutet äga giltighet här i riket.

20 §.

Uppkommer här i riket fråga om åtgärd med avseende å villkorlig frigivning, som beslutats i Danmark, Finland, Island eller Norge och beträffande vilken tillsyn anordnats här, men finnes frågan lämpligen böra prövas i den stat, där frigivningen skett, må fängvårdsstyrelsen eller, när den dömd övertygats om annat brott, domstolen hänskjuta frågan till behörig myndighet i nämnda stat.

21 §.

Om någon, som villkorligt frigivits efter avtjänande i Danmark av fängsel, i Finland av tukthus eller fängelse, i Island av fängelsi eller i Norge av fängsel, här i riket övertygas om annat brott som han begått under provotiden, må rätten, ändå att tillsyn i anledning av den villkorliga frigivningen ej anordnats här, med tillämpning av vad i svensk lag är stadgat om villkorlig frigivning förklara den villkorligt medgivna friheten förverkad. Därvid skola bestämmelserna i 19 § andra stycket äga tillämpning.

22 §.

Tillsyn över den, som här i riket villkorligt frigivits efter avtjänande av straffarbete eller fängelse, må överflyttas till Danmark, Finland, Island eller Norge.

Beslutas i den andra staten ändrade bestämmelser med avseende å den villkorliga frigivningen, skall beslutet äga giltighet här i riket.

Ända att tillsynen överflyttats må åtgärd i fråga om den villkorliga frigivningen beslutas här i riket, såframt den frigivne här övertygas om annat brott eller behörig myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge till fängvårdsstyrelsen hänskjuter ärende om sådan åtgärd.

23 §.

Här i Danmark, Finland, Island eller Norge beslutats förverkande av villkorligt medgiven frihet, varom förordnats här i riket, skall beslutet äga giltighet här.

Gemensamma bestämmelser

24 §.

Framställning om verkställighet enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 § eller tillsyn enligt 17 § göres av vederbörande myndighet i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Framställningen må ej bifallas, med mindre domen är verkställbar i den stat där den meddelats.

Innan framställning enligt 5, 10 eller 17 § bifalles, skall den dömde, om det ej av särskilda skäl finnes kunna underlätas, beredas tillfälle att yttra sig i ärendet.

25 §.

Framställning om verkställighet enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 § eller tillsyn enligt 17 § prövas av fångvårdsstyrelsen.

Framställning med stöd av denna lag om verkställighet eller om anordnande av övervakning eller tillsyn i Danmark, Finland, Island eller Norge göres av fångvårdsstyrelsen i fall som avses i 3, 8 och 22 §§ samt av övervakningsdomstolen i fall som avses i 15 §.

26 §.

Talan mot fångvårdsstyrelsens beslut enligt denna lag föres genom besvär hos Konungen.

Om ej annorlunda förordnas, skall fångvårdsstyrelsens beslut omedelbart lända till efterrättelse.

Är den dömde här i riket omhändertagen för verkställighet av dom, som avses i fångvårdsstyrelsens beslut, skall i fråga om förberedande och utförande av hans talan mot beslutet vad i rättegångsbalken är stadgat om offentlig försvarare äga motsvarande tillämpning; arvode och ersättning till försvararen skola dock alltid gäldas av statsverket.

27 §.

Talan mot övervakningsdomstols beslut om framställning enligt 15 § första stycket föres genom besvär hos hovrätt. Över hovrättens beslut må klagan icke föras.

28 §.

Bifalles framställning om verkställighet enligt 5 §, och har för den dömdes överförande hit uppställts villkor av innebörd, som avses i 7 § lagen om utlämning för brott till Danmark, Finland, Island och Norge, skola villkoren lända till efterrättelse här i riket.

29 §.

Har framställning om verkställighet av straff enligt 1 eller 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 § eller tillsyn enligt 17 § bifallits eller har förverkande beslutats enligt 14 eller 21 §, må ej här i riket väckas åtal för gärning som avses i den i den andra staten meddelade domen. Med avseende å bestämmelser i svensk lag om sammanträffande av brott och om förändring av straff skall så anses som hade domen meddelats här i riket; vad i 4 kap. 3 och 4 §§ strafflagen stadgas skall dock ej äga tillämpning i fråga om brott, för vilket straff bestämts i annan stat, ej heller skall tillämpas vad i 18 § lagen om verkställighet av bötesstraff är föreskrivet.

Utan hinder av vad i första stycket sägs må väckas talan, som avses i 25 kap. 13 § strafflagen.

30 §.

Har framställning om verkställighet enligt 5 § eller om anordnande av övervakning enligt 10 § eller tillsyn enligt 17 § bifallits eller har förverkande beslutats enligt 14 eller 21 §, och övertygas den dömde sedermera här i riket om brott, begånget innan frihetsstraff som ådömts genom den tidigare domen hörjat verkställas, må, såframt omständigheterna föranleda därtill, dömas till lägre straff än för brottet är stadgat.

31 §.

Uppkommer, sedan framställning enligt 1 eller 5 § bifallits, fråga om hinder mot verkställighet här i riket på grund av preskription, skall denna fråga prövas enligt lagen i den stat, där domen meddelats.

Vad i svensk lag är stadgat om nåd i brottmål skall, såvitt avser verkställighet här i riket, äga motsvarande tillämpning beträffande dansk, finsk, isländsk och norsk dom, som avses i denna lag.

Vid verkställighet här i riket av dansk, finsk, isländsk eller norsk dom, som avses i denna lag, skall vad av nåd bestämts i den stat, där domen meddelats, lända till efterrättelse.

32 §.

Den som för verkställighet av frihetsstraff överföres från Danmark, Finland, Island eller Norge till annan av dessa stater må utan särskilt tillstånd föras genom Sverige.

33 §.

Konungen äger förordna att befogenhet som enligt denna lag tillkommer fängvårdsstyrelsen må utövas av annan myndighet.

Föranleder verkställighet enligt 1 § talan inför domstol här i riket, skall justitiekanslern äga mottaga stämning samt i svenska statens namn själv eller genom ombud tala och svara, såsom om fråga vore om en kronans fordran.

34 §.

Lika med dom anses i denna lag beslut eller föreläggande, som efter lagstiftningen i den stat där det meddelats äger samma verkan som dom.

35 §.

Kostnader för verkställighet enligt 1 §, som icke bliva täckta genom företagen verkställighetsåtgärd, så ock kostnader för verkställighet och åtgärder i övrigt enligt denna lag stanna å statsverket.

36 §.

Det ankommer på Konungen att förordna om tillämpning av denna lag i förhållande till Danmark, Finland, Island och Norge. Lagen må därvid göras tillämplig jämväl i fråga om domar, som meddelats dessförinnan.

Konungen meddelar i övrigt de närmare föreskrifter, som erfordras för tillämpningen av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1963.

I och med att lagen träder i tillämpning i förhållande till Danmark eller Norge upphäves, såvitt avser den staten, lagen den 17 december 1948 (nr 758) om erkännande och verkställighet i vissa fall av dom, som i brottmål meddelats i Danmark eller Norge.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 22 maj 1963.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Justitiedepartementet)

HERMAN KLING